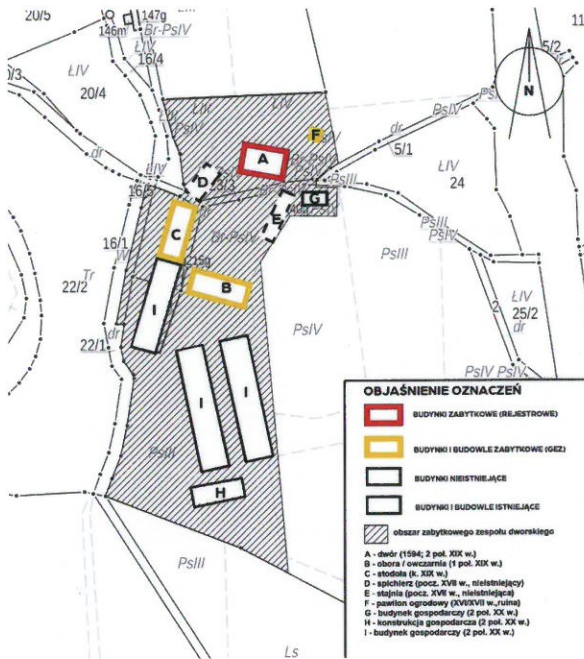

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU	3. Miejscowość WŁODOWICE
1. Nazwa DWÓR Z OTOCZENIEM I TERENEM DAWNEGO FOLWARKU	2. Czas powstania XVI/XVII w., 1 poł. XIX w., 2 poł. XIX w., k. XIX w.	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym OBJAŚNIENIE OZNACZEŃ BUDYNKI ZABYTKOWE (REJESTROWANE) BUDYNKI I BUDOWLE ZABYTKOWE (GEZ) BUDYNKI NIESTANOWIĄCE BUDYNKI I BUDOWLE ISTNIEJĄCE obszar zabytkowego zespołu dworskiego A - dwór (1594; 2 poł. XIX w.) B - obora i owczarnia (1 poł. XIX w.) C - stodoła (k. XIX w.) D - spichlerz (poł. XIX w., niestanowiący) E - stajnia (poł. XIX w., niestanowiący) F - pasaż ogrodowy (XVI/XVII w., ruina) G - budynek gospodarczy (2 poł. XIX w.) H - kominkowa gospodarcza (2 poł. XIX w.) I - budynek gospodarczy (2 poł. XIX w.)		4. Adres Włodowice 91 57–400 Nowa Ruda dz. ewid. nr 21/7 AM 2 obręb geodezyjny Włodowice 5. Przynależność administracyjna województwo: dolnośląskie powiat: kłodzki gmina: Nowa Ruda 6. Formy ochrony

Przebieg granic terytorialnych obszaru zabytkowego zespołu dworskiego

8. Historia, opis i wartości

Majątek szlachecki utworzony prawdopodobnie dopiero w końcu XVI w. (1594). Zespół dworski założony został na południowym krańcu wsi Włodowice, na wschód od koryta rzeki Włodzica i szosy z Nowej Rudy do Ścinawki Górnej. Dwór zwany Dolnym umiejscowiony jest przy północnej pierzei dziedzińca, na platformie wciętej w stok. To budowla dwukondygnacyjna stanowiąca przykład siedziby renesansowej.

W kierunku północno – wschodnim od budynku Dworu znajdują się ruiny kamiennego pawilonu ogrodowego z półkolistym otworem drzwiowym pochodzące prawdopodobnie z przełomu XVI i XVII w. Pozostałości kamiennego pawilonu stanowią wartościowy relikw dawnej aranżacji ozdobnego ogrodu, który jest nieodłączną częścią całego założenia dworskiego.

Dwa główne budynki gospodarcze – obora oraz stodoła – zlokalizowane są przy pierzei południowej i zachodniej, na terenie splantowanym i na poziomie głównej ulicy wiejskiej. Czas powstania obory datuje się na 1 poł. XIX w., natomiast stodoły – koniec XIX w.

O wartości zabytkowej całego założenia dworskiego świadczy zachowany zarys wszystkich budowli, materiał oraz autentyczność substancji, w tym autentyczne elementy wystroju sgraffitowego i kamieniarskiego Dworu Dolnego.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

3–dostateczny

Zespół dworski we Włodowicach wymaga działań konserwatorskich o charakterze ratunkowym koniecznych do podjęcia w celu uratowania obiektu od popadnięcia w ruinę jak również jego adaptacji na nowe cele społeczne. Nagromadzenie materiału pochodzenia antropogenicznego w obrębie północnej ściany budynku dworskiego może mieć także wpływ na dynamikę wód powierzchniowych okresowo pojawiających się w tym miejscu. Ponadto relikty dawnej budowli ogrodowej wymagają pilnej stabilizacji i zabezpieczenia przed zawaleniem szczególnie w obszarze południowo-zachodnim jak również samej konstrukcji kamiennego portalu.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Małgorzata Chodakowska
14.02.2025 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

Z up. Województwa
Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków
wrocławiu
mgr Anna Nowakowska
Kierownik Delegatury w Włodowicach